

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

Påskdagen

”Kristus är uppstånden”

2 Mos 15:1-11

1 Kor 15:12-21

Mark 16:1-14

Ps: 146, 154, 151

Jag tror att ni känner till de tre vise männen, de som kom till grottan där Jesus föddes för att hylla honom.

Men idag ska jag berätta om de tre visa *kvinnorna*, framförallt handlar det om tre modiga kvinnorna. Vi vet vad de heter: två av dem heter Maria, den ene Maria från Magdala och den andra var Maria, Jakobs mor. Och så den tredje kvinnan hette Salome. De var också på väg till en slags grotta, eller en uthuggen klippgrav, för gravarna på den tiden såg inte ut som våra. De kom också för att vörda och hylla Jesus, även om han, åtminstone efter vad de trodde, var död.

Tidigt denna söndagsmorgon var de alltså på väg till graven och de hade ett visst bekymmer. De visste att det var en stor tung sten, ja, det står till och med att den var *mycket* stor, som var vältrad framför gravöppningen. Och den skulle de inte klara av att rulla bort, inte utan hjälp.

Men de hade alltså inte behövt bekymra sig, när de kom fram var stenen redan bortrullad. De gick in i graven för att se vad som hänt och då fann de att graven var tom, precis som ni barn nyss berättade för oss.

Fast graven var ju faktiskt inte helt tom, där satt en ung man i vita kläder, en man som de aldrig sett förut. Men det var precis som om mannen hade suttit där och väntat på kvinnorna och han hade ett särskilt budskap till dem: ”Ni söker efter Jesus” sa han. Ja, det var ju riktigt, men hur visste han det, tänkt det. ”Han har uppstått, han är inte här” sa han och pekade på platsen där han hade legat, och som nu alltså var tom. Vi kan förstå hur häpna kvinnorna måste ha blivit, men innan de hunnit hämta sig får de i sin tur ett uppdrag. Ängeln, för det var en ängel, gav dem uppdraget att berätta detta vidare till lärjungarna.

Dessa tre kvinnor var alltså de allra första att berätta den fantastiska nyheten att Jesus uppstått. Sen fortsatte det: lärjungarna berättade det för andra i Jerusalem, alla som ville lyssna. Och nyheten spreds vidare ut över världen och har man har fortsatt att berätta genom tiderna. Nu har även vi idag fått veta detta. Det här är en nyhet som aldrig blir för gammal. Och nu får vi berätta detta vidare. Samma uppdrag som kvinnorna fick den första påskdagsmorgonen får vi ta över och sprida vidare. Nyheten om att Jesus har uppstått och döden är besegrad kommer aldrig tystna.

Barnen sjunger

Slår man upp ordet ”tro” i ett uppslagsverk så får man två betydelser. Det kan dels handla om att hålla något för sant. Man är övertygad om ett sakförhållande, om fakta: ”Jag tror att solen kommer skina imorgon” till exempel. Väderleksrapporten brukar ju vara åtminstone till 80 % rätt så håller jag det för sannolikt.

En annan betydelse av tro ligger på det personliga planet. Om jag *tror på* en annan människa så betyder det att jag *litar* på honom eller henne. Jag har *förtroende* för personen ifråga, jag känner denne och vet att han är pålitlig.

Så när vi kristna säger, och som vi ska göra snart, att vi tror på Jesus Kristus som ”*på tredje dagen uppstånden igen från det döda*” i vilken betydelse använder vi då ordet ”tro”?

Tro som överensstämmelse med fakta, eller tro att man kan lita på någon? Ja, jag skulle svara båda betydelserna. Det handlar ju om ett sakförhållande, att Jesus uppväcktes från det döda och blev levande igen, dödens processer vändes och gick baklänges. Att tro på detta betyder att man är övertygad om att det verkligen har hänt.

Men det handlar också om att lita på människor för att komma fram till denna övertygelse. I slutet av evangelieläsningen så visar sig Jesus för lärjungarna och de står då att han förebrådde dem. Varför gjorde han det? Ja, innan barnen sjöng så berättade jag att kvinnorna fick ett uppdrag, de skulle berätta att Jesus var uppstånden för ”Petrus och de andra lärjungarna”.

Hur gick det då? Blev de trodda? Nej, tyvärr, Jesus förebrår dem för att de inte hade trott på *dem*, dvs kvinnorna, som sett honom uppstånden. Vi kan ana hur knäckande det måste ha varit för kvinnorna att komma springande med världens bästa nyhet och så blir man avfärdad. Man blir inte trodd utan sedd som en virrpanna eller lögnare.

Men Jesus menar alltså att lärjungarna borde ha trott. Varför? Att en död människa kan bli levande igen, det är väl inte konstigt att de hade svårt att tro på det?

Jo, men det var inga okända främlingar som kom och sa detta. Dessa tre kvinnor kände de väl till. De ingick alla i kretsen kring Jesus och de var inte kända för att vara några lögnare, tvärtom. Lärjungarna kände dem som trovärdiga och pålitliga personer och de hade all anledning att även denna gång lita på deras budskap.

Vägen till tro, i den första betydelsen; *övertygelse om fakta*, går alltså genom tro i den andra betydelsen; *att man har förtroende för någon*.

Jag skulle säga att 99 % av vår övertygelse har vi fått från andra människor. Det är ytterst lite fakta om omvärlden som vi klurat ut själva. Som barn tror vi det som våra föräldrar talar om för oss. När vi går i skolan litar vi på lärarna. När vi läser en bok har vi förtroende för bokens författare. När vi ser på TV-nyheterna litar vi på att reportern gör ett sannfärdigt reportage.

Detta betyder inte att vi lägger bort vårt kritiska sinne. Om Turkiets president Erdogan vinner en jordskredsseger i helgen kommer vi med rätta hålla oss skeptiska till att valet har gått rätt till, eftersom vi av en rad andra skäl inte har så stort förtroende för Erdogan. Min poäng är att *vägen till övertygelse om fakta går genom förtroende för andra människor*, inte bara när det gäller Jesu uppståndelse utan när det gäller i stort sett allting.

När Jesus säger till lärjungarna att de hade *tillräckliga* skäl för att tro redan när kvinnorna berättade för dem vad som hänt, så tror jag att det är en vink till oss, vi som lever idag. Vi är i samma situation som lärjungarna var när kvinnorna först kom inrusande. Vi har inte sett själva, men andra har berättat. Apostlarna och deras efterföljare. De berättade vidare för andra

och denna berättelse har hållits levande i 2000 år nu. Tron lever, tron på Jesus uppståndelse, döden är besegrad och livet har vunnit.